

1886-08-30

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Porta d'Utino 30 Aug 1886.

Kjære Pastor!

Jeg har foreslået Langes, på søndag den 5te September, prædike kl. 1/4 at synge først: Guds godhed vil vi prise: (Festsalmene) derpå: Den signede dag med frejd vi der: (Festsalmene) så sigs Fortagelsen og Trosbekendelsen og bede Fader vor, derpå synge: Lovsnger Herren min mund og mit indre: (som Agnete har lovet at skrive af til Dig) og endelig: Alt hvad som flyver i luften: (Festsalmene) for da Høstens tid og Vinterens tid næsten er den samme, kan vi prøve at gøre det samtidigt begge steder. Jeg vilde egentlig så gerne have Dig og Ankel og Tante Inge med til det, men jeg skrev ikke noget forslag i den retning til Langes, for så måtte Tante Inge jo også med, og Varmy vilde så også så gerne have sin søster Mally Dech med, og så godt denne sygdom vist ellers her brægt. End sammen, blev jeg dog bange for, at du gennem simple, hyggelige ugenødhed let kunde gå sin vej, når I mødte så mandsterke hos Langes, især med Ankel i quaden, for så meget godt de end tror om ham, kender de dog ikke helt hans hjertes kjærlige simpulhed og inhold, som banker bag hans statelige ydre. Agnete rådede derfor

også til, at vi hellere skulde overlade til dem selv,
at hille på, at hede Eder med. Men det kan jo
godt være, de ikke hatter på det, og da jeg nu så
dårligt kan undvære Eder til vor lille samlede
Gudstjeneste og pris, så foreslår jeg dig, enten
selv at tænke lidt på os på den tid, og læse salmerne,
eller tage en eller mange af de nævnte med, som du synes.
Til Nels og Cathrine skriver jeg også.

Salm: Løvsynger Herren mit mund og mit indre:
kan synges på samme melodi, som: Døftende enge
og kornrige vange: (Weyse) men det er vel dig
lige meget, da I måske selv ikke giver Eder i
lag med at synges, men kun læser salmerne.
Og Du giver Jubel vedlagte brev fra Møder
Nanny. Her går alt så dejligt for sig, nu kan
Agnete stå på benene når hun holder sig ved
noget, og så sætte sig i stolen. Men får også
mere og mere kød på kroppen, nu er hun hel
tung at løfte. Og nu har vi tydeligvis det
meget mageligere end du vist tror. Nanny har aldrig
sagt længere end til kl. 12 - 1 og nu kan hun gå
magerter, jeg bliver kun ved at 1 højt 2 gange
om natten. Nanny er vi naturligvis så glade ved hver
dag. Hvis du har Tante Ole og alle og om du ser Tante Jens.
Mange hilsener fra Agnete og Din Guds.

1. Loosynger Herren min Mund og mit Indre!
Sjængende Hjerte tag Aanden i Favn!
Tonerne spille, som Hjernerne lindre,
Trindt om Jehovas højhellige Naavn.

2. Sjæl! kom i Tid at Gud Pris Du forkynder
Tidlig og sent, for han evig er god,
Han som forlader i Skok dine Synder,
Raaer paa al din Elendighed Rod.

3. Løskjøbt har han dig blandt Helvedes Fanger
Kranser dig yndig, som Kongen sin Ven,
Skjenker dig alt, hvad dit Hjerte forlanger
Solfuglen lig bliver i dig du igen.

4. Højt som til Himlen der findes fra Jord og
Vore vor Herre lod Naaden i Hast.
Langt som fra Sydens der maales til Nord
Skilte fra os han vor Skam og vor Last.

5. Faderen tager vel Barnet til Naade,
Saa tager Trælbaarne Syndere du,
Gud for du kjender vor Skabelses Gaade
Støvtraadene Du kommer i Tid.

6. Menneskeliv er som Græssets i Enge,
 Blomsten vi ligne fra Isse til Isse,
 Stormene hvine og Bladene hange,
 Vidnet, man ved ikke mer, hvor den stot.

7. Evighedsblomst derimod er din Saad,
 Fryder dem alle, som frygte din Magt,
 Bliiver end sent deres Afkom til Baade,
 Som holde har det ved dit Bud og din Pagt.

8. Herren, vor Herre, som troner i Himlen,
 Enevoldskong er han over alt.
 Stjernene lig er om Højsøbt Vrmlen,
 Floddingeskarens blank Tjeneres talt.

9. Lovet ham, Engle! som herlig utrette
 Brinde hans, alt som Ordene lød!
 Priser ham, Kræfter! som flux iærksatte
 Hvad med et Vink kmd den væltige bød.

10. Lovsynger Herren hans Værker i Klange,
 Verdaener alle! thi Riget er hans.
 Gled Dig, min Sjæl! til for evig at synge
 Skaberens Pris, hvor han troner i Glans.

Grundtvig
 Efter den 148de Davids-
 salme: Skabningens Halleluja